

Евангеліе отъ Іоанна зач. гі.

Во онѣи време, имаше нѣкой си царски человекъ, на когото сынъ мѡ бѣ болѣнъ въ Капернаѡмъ. Той като чѡ за Исуса че е дошелъ отъ Іудеѡ въ Галилеѡ, отиде при него, и молаше мѡ са да слѣзе и да исцѣли сына мѡ; защото цѣше да умре. Тогази мѡ рече Исусъ: ако не видите знаменїѡ и чѡдеса, не щете повѣрва, Каза мѡ царскыѡ человекъ: Господи, слѣзъ доде не е ѹмрѣло дѣтето ми. Каза мѡ Исусъ: иди си, сынъ ти ѣ живъ. И повѣрѡва человекъ на рѣчьта коато мѡ рече Исусъ, и отиваше си. И когато той вече слазаше, срѣшнѡхъ го слѡбгытѣ мѡ, и обаднѡхъ мѡ и казахъ: сынъ ти ѣ живъ. Я той гы попыта, въ кой часъ мѡ стана по леко? и рекохъ мѡ: вчера по седемытѣ часа го остави треската, И тѡй разѡмѣ бащата че тѡй станъ въ онзи часъ, въ който мѡ рече Исусъ: сынъ ти ѣ живъ: и повѣрѡва той и сичкыѡ мѡ